SAVOIR-VIVRE

Piszemy SAVOIR-VIVRE (małymi literami: savoir-vivre), wymawiamy [sawu-AR-WIWR], akcentując ostatnią sylabę pierwszego członu oraz człon drugi. Nie wstawiamy [ł] i nie mówimy [sawułar-wiwr]. SAVOIR-VIVRE to oczywiście ‘zasady dobrego wychowania’, a także ‘formy towarzyskie i ich znajomość’. JĘZYKOWY SAVOIR-VIVRE to zasady właściwego, czyli zarówno poprawnego, jak i stosownego, grzecznego, uprzejmego, formułowania tekstów mówionych i pisanych w sytuacjach oficjalnych i towarzyskich. Zapisywane z łącznikiem wyrażenie SAVOIR-VIVRE możemy pozostawić bez odmiany (np. zasady savoir-vivre; zgodnie z savoir-vivre), choć lepiej je odmieniać. Stosujemy wówczas tę samą zasadę co w odmianie obcych nazwisk zakończonych na tzw. nieme -e. Poprawnie zatem: M. savoir-vivre, D. savoir-vivre’u, C. savoir-vivre’owi, B. savoir-vivre, N. savoir-vivre’em (koniecznie -em po apostrofie, a nie samo -m, dlatego że -e w zakończeniu jest nieme), Ms. savoirvivrze (w miejscowniku zakończenie zawsze „ulega spolszczeniu”). Jeśli chcemy stworzyć przymiotnik od tego wyrażenia, to zachowujemy łącznik, a przyrostek umieszczamy po apostrofie (czyli tak jak w odmianie): savoirvivre’owy.